

२८७२ पृ० चौरगणेशशब्दपरिशिष्टम् ।

चौरगणेशमन्त्रादिकसुक्तं गणेशविमर्शिताम् “चतुर्द्वयं तथा कर्णद्वयं नासापुटद्वयम् । सुखं नाभिं लिङ्गमूलं गुदस्थानं तथैव च । मनोद्वारं भ्रुवोर्मध्ये दशैव द्वारसंज्ञिताः । अङ्गुशं प्रथमं वीजं हृदये दशधा जपेत् । प्रजपान्ते ततो मातः ! कपाटं निःक्षिपेत्ततः । कर्णयोश्च तथा कूर्चं कालीं नासापुटे ततः । सुखे स्त्रीं द्विविधं वीजं नाभौ वाणीं ततो जपेत् । हंसौ वीजं लिङ्गमूले गुदे परिकीर्तितम् । ओंकारश्च भ्रुवोर्मध्ये मनःस्थाने तथैव च । एतदेकादशं वीजं प्रतिद्वारे कपाटवत् । चौरगणेशमन्त्रं जप्त्वा कर्ममात्रं न कुर्यात् । यदि कुर्यात्तदादोष उक्तो वर्णविलासतन्त्रे । “गणेश उवाच । अमुनाहं प्रवक्ष्यामि चौरमन्त्रमतः शृणु । चौरमन्त्रपरिज्ञानं विना हे ब्राह्मणेश्वरि ! । पुराणं प्रपठेद्व्यस्तु स एव भूर्त्तिमान् कलिः । परजन्मनि पापिष्ठः स भवेच्चौरकुक्कुरः । शिवपूजा विष्णुपूजा शक्तिपूजा तथैव च । सर्वपूजास्तु यत्तेजो हरते गणपः स्वयम् । पञ्चाशद्गुणदेवानां ज्योतीषि सुनिपुङ्गवा ! । प्रतिहारपथे गत्वा प्रतिपद्मेषु जृम्भते । हरन्ति जपतेजांसि प्रतिपद्मेषु संस्थिताः । जपपूजास्तु यत्तेजस्तत्र चैरो गणाविपः । तस्माच्चौरप्ररोधार्थं चौरमन्त्रं जपेद्दश । ततस्तु पूजयेद्दोमान् यस्य या इष्टदेवताः । ततः फलमवाप्नोति ब्रह्मादिविद्विषाकसः । चौरमन्त्रं महामन्त्रं पञ्चाशद्गुणतोषणम् । चौरमन्त्रं विना भट्टे ! शान्तिस्वस्त्ययनं कुतः । कर्णद्वयं तथा चतुर्द्वयं नासा सुखं ततः । नाभिस्थाने लिङ्गमूले गुदस्थाने तथैव च । मनोद्वारं भ्रुवोर्मध्ये दशैव द्वारमीरितम् । प्रतिद्वारे न्यसेन्मन्त्रं चौराख्यं ब्राह्मणेश्वरि ! । चौरमन्त्रञ्चाह भट्टे ! प्रतिद्वारे कपाटवत् । रहस्यं ते प्रवक्ष्यामि पञ्चाशद्गुणतोषणम् । अङ्गुशं प्रथमं वीजं प्रथमे दशधा जपेत् । प्रजप्य सुभगे ! मातः ! कपाटं निःक्षिपेत्ततः । अन्यथा अङ्गुशैर्वीजैः कपाटं भेदिते गणाः । चन्द्रिकान्तर्गतानित्यं शङ्करं वरसुन्दरम् । चन्द्रिकास्तु समालीनः शिञ्जिनी अयिषा गुणः । चन्द्रविन्दात्मिका नित्या गणेशपरिपूजिता । स्त्रीं स्त्रीं वीजद्वयमिति विन्यसेन्नयनद्वये । कर्णयोश्च तथा स्त्रीं स्त्रीं ऊँ ऊँ नासाद्वये तथा । सुखे स्त्रीं द्विविधं

वीजं नाभौ स्त्रीं सुभगेश्वरि ! । हंसौ वीजं लिङ्गमूले गुदे परिकीर्तितम् । ऊङ्कारश्च भ्रुवोर्मध्ये मनःस्थाने तथैव च । एतदेकादशद्वारे चौरमन्त्राणि विन्यसेत् । दशधा चौरमन्त्रञ्च एकधा वापि वीजकम् । अनेनैव जपेनापि प्रतिद्वारे कपाटकम् । जपकालोऽपि तत्रैव । “शृणु चापि प्रवक्ष्यामि मन्त्रस्य जपनिर्णयम् । प्रातःकाले च शय्यायां सुक्तस्नापः स्वदेहके । पूर्ववन्नात्यकान्यासं विन्यसेन्नाहकास्थले । तथा एकादशद्वारे चौरमन्त्राणि विन्यसेत् । दशधा चौरमन्त्रञ्च एकधा वापि संजपेत् । चौरमन्त्रजपात् तृष्टिर्गणेशस्य तदा भवेत् । यस्य नाधिकारोऽपि चौरमन्त्रजपात् प्रिये ! । सर्वमन्त्रजपात्तेजः सर्वज्ञत्वं सप्तपस्थितम् । तत्तेजो हरणे शक्तिर्गणेशस्य नचैव हि” चौरगणेशोऽप्यत्र । अयञ्चशब्द उक्तपृष्ठे चौरकशब्दात् परं बोध्यः तत्र च कर छिद्रेत्यत्र करणच्छिद्रेति शुद्धम् करणं च नेत्रादि । छिद्रं द्वारानावरणम् ।

क

ककारो व्यञ्जनवर्णभेदः स्पर्शसंज्ञस्तस्योच्चारणस्थानं तालु आभ्यन्तरप्रयत्नः जिह्वामध्येन तालुस्पर्शः । वाह्यप्रयत्नाः विवारश्वासाऽघोषा महाप्राणश्च । मातृकान्यासेऽस्य वामकूर्परं न्यासः । तन्त्रमते अस्य वाचकशब्दाः । “कच्छन्दनं सुप्रमृणा च पशुः पशुपतिर्हृतिः । निर्मलं तरलं वज्रभूतमात्रा विलासिनी । एकनेत्रश्च त्रिपली द्विशिरा वामकूर्परः । गोकर्णौ लाङ्गली रामः काममाता सदाशिवः । माता निशाचरः पाशुर्विजितः स्थितिशब्दकः” वर्णभिक्षानम् । “मातृका वर्णभिक्षायास्तस्या ध्यानसुक्तं वर्णोच्चारतन्त्रे “ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि द्विभुजां तु त्रिलोचनाम् । पीताम्बरधरां नित्यं वरदां भक्तवत्सलाम् । एवं ध्यात्वा ककारन्तु तन्मन्त्रं दशधा जपेत्” । काव्येऽस्य प्रथमनिर्देशफलं ६० १० टी० उक्तं यथा “कः खोगो वञ्च लक्ष्मीं वितरति वियशोऽस्तथा चः सुखं कः प्रीतिं जोमिललाभमित्यादि” ।

क पु० १६कारवर्णं । को-वजर्थे भावे क । शब्देने स्त्री